

og gaa vi ikke, som den ærede sidste Læser (Haffner) sagde, frem med stor Barsomhed, saa vil, hvis Følgen ikke mulig bliver, at Loven slet ikke kommer ud, i ethvert Fald Resultatet blive det, at Loven vil blive modtagen med megen Misfornøielse. Jeg tror, der har været fuld Jøie til denne Indskrænkning, men jeg tror ogsaa, der er Jøie til Omredaktionen; thi medens der vel, som den høitærede Minister nævnte, kan være Tilfælde, hvor man kan sige, at et Saandværk drives paa fabrikmæssig Maade, uden at man bestemt kan paavise en Deling, kan der paa den anden Side lige overfor den Redaktion, som jeg ikke tvivler om er valgt med megen Omhu, af den første Paragraf i Lovforslaget dog ogsaa opstaa meget store Udvik. Naar f. Ex. en Pige under 18 Aar holdes til at møde om Afstien og gjøre Værkstedet rent, er det saa et Arbejde, som henhører til Fabrikationen? Naar der ved Angivelsen af, hvad der hører med til Arbeidet ved Fabrikationen, blandt Andet udtrykkelig er nævnt Rengjøring af Arbeidsrummet, saa tror jeg virkelig, at der ogsaa paa dette Punkt vilde med den Redaktion, den høitærede Minister har brugt, kunne frembyde sig adskillige Udvik. Udeles at ubelufte Udvik vil ikke være muligt, hvad enten man bruger den ene Redaktion eller den anden. Naar man vilde gjennemgaa hvert enkelt af de Punkter, der ere opregnede som henhørende til dette Arbejde, kunde man sige Afsligt om dem alle. Det vil jeg ikke, thi det er af den Slags Smaating, som jeg ikke finder i dette Nieblit, saa sents, at ville opholde mig ved. Derimod skylder jeg at gjøre Rede for, hvorfor man har udfikilt den første Del af § 2 som en særskilt Paragraf og gjort to smaa Forandringer deri. Den ene af de foretagne Forandringer i Redaktionen er begrundet i, at man ikke har fundet det nødvendigt at sige „Børn af begge Kjøen“, men har ansat det tilstrækkelig at sige „Børn“. Med Hensyn til den anden Forandring bemærkes, at naar der stod „Børn af begge Kjøen, som ikke have fyldt det 10de Aar, maa ikke anvendes til Arbejde af den i § 1 omhandlede Befæffenhed“, forekom det ikke Udvalget, at det betegnedes tydelig, at Betingelsen var, at disse Børn anvendtes til Arbejde paa de og de Steder, som omtales i § 1, udenfor deres Hjem. Ved „Arbejde af den i § 1 omhandlede Befæffenhed“ forekom det ikke Udvalget, at det var betegnet, at Betingelsen for Anvendelsen af Bestemmelsen er den, at Arbejdsstedet — ikke Arbeidet — er saaledes som § 1 nævner. Det er Grunden, hvorfor der paa dette Punkt foretoges en Omredaktion. Grunden til, at første Stykke er stillet op som en særskilt Paragraf, er den, at Udvalget har foreslaaet en Paragraf angaaende Overtenskomsterne, som omfatter saavel Børn under 14 Aar som Børn over 14 Aar. Udvalget fandt altsaa, at det var naturligt, at man ved Lovbygningen først opførte de Bestemmelser, som vedkom Børn under 14 Aar, og derefter dem, som om-

handlede Børn mellem 14 og 18 Aar. Derfor delte man Paragrafen i to og foreslog, at Overtenskomstparagrafen skulde skydes ind mellem de to nye Paragrafer. Med Hensyn til den høitærede Ministers Bemærkninger angaaende Overtenskomstforlaget under Nr. 3 har jeg allerede udtalt, hvad jeg ønskede, men jeg skal dog lige overfor, hvad den høitærede Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Nellemann) omtalte, sige, at det ikke har staaet for mig saaledes, at man kunde sige, at Forordningen af 21de Marts 1800 endnu var gjældende. Det forekommer mig, at den kun omhandler de laugsbundne Næringer i Kjøbenhavn og ligeledes Laugene udenfor Kjøbenhavn, men hvor Laugene ere ophævede, tror jeg ikke, at den længere kan finde nogen Anvendelse, og i alt Fald er det vist, at den ikke anses som for Tiden at være anvendelig der. Svad derimod det ærede Medlem bemærkede om en Sætning, som maatte gaa ud, dersom Forslaget vedtages saaledes, som det subfidært er stillet, altsaa kun omfattende Saandværk, da giver jeg ham Ret deri, og det var min Tanke at konferere nærmere med det ærede Udvalg om at foretage Forandring netop i den Sætning, naar vi først saae, hvilket Udfald den Afstemning fik, som her skal finde Sted; men jeg vilde sette megen Pris paa, om det ærede Medlem vilde sige mig, hvorvidt jeg har Ret i den Betragtning, at hvor Laugene ere ophævede, kan man ikke ansæ Forordningen af 21de Marts 1800 for endnu gjældende. Med Hensyn endelig til Bestemmelserne om, at der skulde gives Anvisning til disse Overtenskomster, da tror jeg ikke, at det vilde være saa vanskeligt at skrive saadanne Formulærer, men det lægger jeg naturligvis mindre Vægt paa. Det, som i det Hele taget synes mig at være det Afgjøvende, er, at der foregaar en alvorlig Overtenskomst, inden et saadant Forhold stiftes, og en saadan alvorlig Overtenskomst kommer ikke til Stede, med mindre det er befalet, at den skal have sit Udtryk i en skriftlig Overtenskomst. — Den høitærede Minister har dernæst modsat sig Affattelsen af det fjerde Overtenskomstforlag og først gjort opmærksom paa, at det vilde være urigtigt at fastsætte Arbejdstiden for Børn mellem 10 og 14 Aar til, at kunne falde imellem Kl. 5 og Kl. 9 Aften. Med Hensyn til Begyndelsestiden har jeg allerede udtalt mig; med Hensyn til Slutningstiden tror jeg, at det ikke har noget saa Stort at sige, om Arbejdstidens Slutning bliver Kl. 9 eller Kl. 8. Det er langt mere Begyndelsestiden, som jeg tror, at det kommer an paa; end Slutningstiden. Efter hvad der er mig bekendt, er Arbejdstiden sædvanlig indrettet saaledes, at den begynder Kl. 6 om Morgenen og for Børn holder op Kl. 11½, undertiden Kl. 11¼, og at Arbejdstiden overalt i Fabrikkerne begynder igjen Kl. 1. Nu er det jo meget ofte Tilfældet, at den ene Del af Børnene gaar i Skole om Formiddagen og den anden Del om Eftermiddagen